

Ile razem dróg przebytych?
Ile ścieżek przedeptanych?
Ile deszczów, ile śniegów
wiszących nad latarniami?

Ile listów, ile rozstań,
ciężkich godzin w miastach wielu?
I znów upór, żeby powstać
i znów iść i dojść do celu.

Oto jest nasz chleb codzienny,
nasze małe budowanie,
trud uparty i niezmienny,
nieustanne kształtowanie.

Z dnia na dzień tkaninę tkamy
wzorzystą dla pokolenia.
Chciałbym i blask naszej lampy
ocalić od zapomnienia.

Dnie i noce z nami biegną,
a my z nimi ku przodowi,
w trudzie tworząc piękno, piękno,
które znów służy trudowi.

Cząstka pracy wykonana
i znów cząstka, i znów cząstka,
i znów noc, i znów od rana
do cząstki dodana cząstka.

Jesteśmy w pół drogi. Droga
pędzi z nami bez wytchnienia.
Chciałbym i mój ślad na drogach
ocalić od zapomnienia.

2. Powtarzając z poetą Konstantym Ildefonsem Gałczyńskim słowa
OCALIĆ OD ZAPOMNIENIA czujemy się zobowiązani dbać o historię,

pielegnować korzenie, z których wyrosliśmy i szanować tradycje naszej szkoły. Dlatego też, co roku w okolicach 16 października uroczystie obchodzimy święto naszej szkoły. W tych dniach wspominamy ten „piękny dzień jesienny 16 października 1894 roku”, kiedy to „tłumy Sułkowiczian i mieszkańców okolicznych wsi zgromadziły się na peryferiach Sułkowic, na tzw. Judaszowym polu i przyglądały się z wielkim zainteresowaniem uroczystościom związanym z poświęceniem „fabryki” tj. szkoły kowalskiej w Sułkowicach”.

3. My uczniowie klas starszych znamy już dzieje naszej szkoły i chętnie podzielimy się naszymi wiadomościami z młodszymi kolegami. Jak łatwo można obliczyć nasza szkoła ma 118 lat i jest najstarszą szkołą w powiecie. W skład Zespołu Szkół Zawodowych i Ogólnokształcących wchodzi: Szkoła zawodowa im Wojska Polskiego, Technikum im. Karola Wojtyły, Liceum Ogólnokształcące im. Św. Jana Kantego, Studium Policealne oraz Uzupełniające Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych.
4. Najstarszą szkołą w naszym zespole jest szkoła zawodowa, powstała w 1894 roku dzięki usilnym staraniom Towarzystwa Kowali, którego prezesem był ks. kanonik Antoni Opidowicz i miejscowej inteligencji z naczelnikiem gminy wójtem Janem Bochenkiem na czele.
5. „Inauguracja roku szkolnego w pierwszej sułkowickiej szkole zawodowej w 1894 roku miała skromny program, na który złożyły się występy miejscowej orkiestry oraz kilka okolicznościowych przemówień. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele c.k. austriackich władz państwowych z Myślenic, Krakowa i Lwowa oraz reprezentanci samorządu gospodarczego i oświatowego ówczesnej Galicji”. Pierwszym dyrektorem szkoły został inż. Franciszek Smereczyński.
6. Ze sprawozdania dyrektora za rok 1894/95 dowiadujemy się : „C. k. Szkoła kowalska w Sułkowicach mieści się w trzech budynkach drewnianych; jeden z nich służy na pomieszczenie warsztatów, w drugim znajdują się dwie sale szkolne, kancelaryja i pomieszkanie kierownika, a trzeci stanowią magazyny. W pierwszym roku nauki szkoła liczyła 11 uczniów. Kadra pedagogiczna składała się z 6 nauczycieli.
7. Program nauczania przewidziany był na 3 lata. Oprócz zajęć praktycznych w szkolnej kuźni, ślusarni i warsztacie maszynowym, wyposażonym w maszyny poruszane przy pomocy motoru parowego,

młodzież miała uczyć się przedmiotów zawodowych i pomocniczych oraz przedmiotów ogólnokształcących. Generalnym założeniem szkoły była teza, aby wykształcić w niej absolwenta przysposobionego do „każdej roboty” wchodzącej w zakres kowalstwa lub ślusarstwa.

8. W 1903 roku został oddany do użytku nowy, murowany, piętrowy budynek szkolny. A w 1904 c.k. Szkoła Kowalska otrzymała nową nazwę – c.k. Szkoła Zawodowa Przemysłu Żelaznego. Odtąd uczono w dwóch zawodach: kowal i ślusarz.
9. Uczniowie otrzymywali świadectwo szkolne - absolutorium c. k. szkoły zawodowej Przemysłu Żelaznego. Doskonale wykształceni wszędzie rozsławiali jej dobre imię. Absolwenci byli poszukiwani w kraju i za granicą. Kilkunastu najzdolniejszych absolwentów kierowano na przeszkolenie do Wiednia, następnie angażowano do pracy w szkole w charakterze werkmistrzów.
10. W 1920 została wybudowana nowa hala warsztatowa z żelbetonu. Dla uczniów zamiejscowych utworzono bursę uczniowską. Poza tym uczniowie otrzymywali pomoc w formie stypendiów.
11. Pierwszy dyrektor inż. Franciszek Smereczyński pełnił tę funkcję przez 33 lata. Po nim przez krótki okres obowiązki dyrektora pełnił Stanisław Mielecki — kierownik warsztatów szkolnych. Od 1928 roku na stanowisko dyrektora powołany został Ludwik Korta. Funkcję tę sprawował do 1938 roku z czteroletnią przerwą. W latach 1930 – 1934 dyrektorem szkoły był inż. Julian Schreiber. W roku szkolnym 1938/39 funkcję dyrektora objął Władysław Sala.
12. Ważnym wydarzeniem stało się ufundowanie w roku 1930 Sztandaru Szkoły oraz poświęcenie go w rocznicę Powstania Listopadowego. Na awersie sztandaru znajdowała się Matka Boska Częstochowska, na rewersie Orzeł Polski.
13. W okresie międzywojennym wprowadzono nowy zawód: tokarz.
14. W okresie wojny i okupacji dyrektorami byli Alfred Janiszewski od 1939 do 1942 roku i Zdzisław Narecki od września 1942 do maja 1945 roku.
15. Okupant obniżył poziom kształcenia w szkole. Skrócono program nauczania do 2 lat. Szkoła miała nastawić się wyłącznie na kształcenie w zakresie praktycznej i teoretycznej nauki zawodu. Nazwa szkoły została

zmieniona na Szkołę Rzemieślniczą dla Przemysłu Metalowego. Szkoła chroniła częściowo przed przymusowym wywozem na roboty do Niemiec. W celu podniesienia wykształcenia ogólnego nauczyciele organizowali tajne nauczanie.

16. W kwietniu 1944 roku z powodu aktywnej pracy konspiracyjnej, organizacji tajnego nauczania, redagowania i wydawania odezw, broszurek i ulotek zostali aresztowani i zamordowani trzej nauczyciele: Władysław Sala (ostatni przedwojenny dyrektor), Karol Profic (nauczyciel zawodu, wielki działacz społeczny) i dr Józef Sułkowski (nauczyciel języka polskiego). W hołdzie zamordowanym ufundowana została w 1974 roku tablica pamiątkowa, znajdująca się w holu szkoły.
17. Po wyzwoleniu Sułkowic 25 stycznia 1945 roku szkoła kontynuowała naukę. Nauczyciele przystąpili z wielkim zapałem do realizowania zmienionego planu nauczania, w którym ponownie w przedmiotach ogólnokształcących położono nacisk na język polski, historię i geografę. Szkoła otrzymała nową nazwę – Państwowa Szkoła Mechaniczna. W ciągu następnych lat szkoła jeszcze kilkakrotnie zmieniała swoją nazwę. W 1947 – na Państwowe Męskie Gimnazjum Mechaniczne, a w 1950 – Liceum Mechaniczne II-go stopnia. Od 1951 roku będzie to Zasadnicza Szkoła Metalowa, a od 1954 – Zasadnicza Szkoła Zawodowa Mechanizacji Rolnictwa, kształcąca w zawodach: kowal, ślusarz, mechanik maszyn rolniczych.
18. W dniu 16 marca 1945 roku woźny – pan Stanisław Wilkosz przekazał władzom szkoły Sztandar Szkoły z 1930 roku, który z narażeniem swojego życia i rodziny przechowywał w czasie okupacji. Od tego czasu ślad po sztandarze zaginął. Pozostał jedynie dokument, który przekazał szkole w setną rocznicę jej założenia, syn byłego woźnego – absolwent szkoły.
19. W okresie powojennym dyrektorami byli: Karol Sasiada (1946 — 1951), mgr Roman Gawroński (1951 — 1964), mgr Ludwik Dziewoński (1965 — 1967).
20. W tym okresie liczba uczniów wzrastała. Do szkoły zgłaszali się uczniowie spoza Sułkowic. Dla ich potrzeb przebudowano i rozbudowano do 100 miejsc internat. W roku 1953 został on oddany do użytku młodzieży. Po raz pierwszy w historii szkoły w latach 1960 – 67 przyjęto na naukę dziewczęta.

21. W latach od 1967 do 1983 dyrektorem szkoły był mgr inż. Stanisław Kufrej. Dzięki jego usilnym zabiegom i staraniom w ciągu 2 lat wybudowano nowy, piękny, nowoczesny gmach szkolny. 27 października 1973 roku oficjalnie przekazano do użytku „dwupiętrowy budynek szkolny wraz z pełnowymiarową salą gimnastyczną, pięknie usytuowany wśród lasu na skraju Sułkowic”.
22. W roku 1972 szkoła otrzymała nazwę: Zasadnicza Szkoła Zawodowa w Sułkowicach. Wtedy też wprowadzono nowy zawód: mechanik - kierowca pojazdów samochodowych. We wrześniu 1973 roku rozpoczęło działalność Liceum Zawodowe kształcące w zawodzie mechanik obróbki skrawaniem.
23. W dniu 12 października 1974 roku uroczystie obchodzono osiemdziesięciolecie Szkoły. Zasadnicza Szkoła Zawodowa otrzymała imię Ludowego Wojska Polskiego. Przez lata szkoła zawodowa kształciła fachowców w różnych zawodach, poszerzając swoją ofertę zgodnie z zapotrzebowaniem rynku pracy. W grudniu 1991 roku Kurator Oświaty w Krakowie Aktem Nadania zmienił imię Zasadniczej Szkoły Zawodowej. Od tej chwili nosi ona imię Wojska Polskiego. Wzorem patrona Zasadniczej Szkoły Zawodowej Wojska Polskiego kierujemy się honorem, mężnie stajemy w obronie dobra, dbamy o tradycje, pielęgnujemy naszą przeszłość i czerpiemy siłę do dalszego działania.
24. Nieco młodszą szkołą w naszym zespole jest Technikum, powołane do życia w osiemdziesiątą rocznicę założenia szkoły. Było to Technikum Mechaniczne dla Pracujących na podbudowie Zasadniczej Szkoły Zawodowej. Przez 37 lat działania poddane było wielu zmianom, wynikającym z reformy oświaty. Od trzyletniego Technikum dla pracujących, poprzez 5-letnie technikum dla młodzieży po dzisiejsze czteroletnie technikum w różnych zawodach. Szkoła wykształciła wielu techników o różnych specjalnościach, którzy podjęli pracę lub kontynuowali naukę w wyższych uczelniach technicznych.
25. Technikum rozwijało swoją działalność pod kierownictwem kolejnych dyrektorów szkoły. Byli nimi mgr Stefan Żuber, mgr Mirosława Paul, mgr Stanisław Kufrej oraz od 1992 roku do dzisiaj mgr inż. Aleksandra Korpala
26. W roku 2003 Samorząd Uczniowski Technikum rozpoczął starania o pozyskanie dla swojej szkoły patrona. W rocznicę 110-lecia szkoły, 16 października 2004 roku Technikum otrzymało imię Karola Wojtyły. Dwa lata później w holu szkoły zostało odsłonięte i poświęcone popiersie

Karola Wojtyły, Patrona Technikum, które wykonał artysta rzeźbiarz, prof. ASP w Krakowie, Mieszko Tylka.

27. Uczniowie Technikum wzorem patrona Karola Wojtyły – ślubują dbać o własny rozwój w sferze moralnej, religijnej, kulturalnej i patriotycznej. Aktywnie włączają się w życie kulturalne szkoły, biorą udział w konkursach, z dumą reprezentują swoją szkołę. Dzięki zaangażowaniu uczniów i nauczycieli Technikum otrzymało w roku 2004 ogólnopolski tytuł „Szkoła z Klasą”, a w roku 2006 kilku nauczycieli uczących w Technikum - tytuł „Nauczyciel z Klasą”.
28. Dla uczczenia patrona technikum od 6 lat są organizowane piesze pielgrzymki do Kalwarii Zebrzydowskiej
29. Technikum jest również organizatorem powiatowego konkursu zawodowego DYPLOM 2000, współuczestniczy w organizacji Szkolnego Festiwalu Nauki oraz konkursu dla gimnazjalistów „Strona WWW”
30. Uczniowie Technikum wyjeżdżają na praktyki zawodowe do Portugalii, Turynii w Niemczech oraz Cuvelio we Włoszech.
31. We wszystkich działaniach kierują się mottem, które znajduje się w holu szkoły: *„Iść przed siebie, to znaczy, mieć świadomość celu”*
32. 102 lata po założeniu c.k. Szkoły Kowalskiej w Sułkowicach w Zespole Szkół Zawodowych uruchomiono Liceum Ogólnokształcące. Pierwszy rocznik ogólniaka o rozszerzonym kształceniu sportowym rozpoczął naukę 1 września 1996 roku.
33. Z czasem rozpoczęto starania o pozyskanie duchowego patrona liceum. Wybór padł na św. Jana Kantego patrona uczonych i uczących się. Procedurę nadania liceum imienia rozpoczęto 14 października 2002 roku. Podczas uroczystego apelu młodzież odczytała list intencyjny w tej sprawie. Miesiąc później w Galerii Internat z inicjatywy pani dyrektor mgr inż. Aleksandry Korpala zorganizowano spotkanie Komitetu Organizacyjnego ds. nadania Liceum Ogólnokształcącemu imienia. 26 kwietnia 2003 Liceum Ogólnokształcące otrzymało imię św. Jana Kantego.
34. Tradycje Liceum. Tradycją Liceum Ogólnokształcącego stało się coroczne wystawianie jasełek podczas wigilijnego spotkania nauczycieli i pracowników szkoły.

35. Uczniowie z wielkim zapałem przygotowują się do tego przedsięwzięcia. Wspólnie z wychowawcą, który czuwa nad organizacją całości, przygotowują scenariusz i scenografię oraz gromadzą rekwizyty.
36. Uczniowie Liceum wspierani przez dyrekcję i grono pedagogiczne rozwijają swoje pasje i zainteresowania. Od początku istnienia ogólniaka tą pasją był sport. Dzięki wytrwałej pracy nauczyciela wychowania fizycznego, a zarazem trenera klubu sportowego Gościbia nasze licealistki osiągnęły olbrzymi sukces. W maju 2003 roku „Gościbia” składająca się z uczennic i absolwentek naszego Liceum awansowała do ekstraklasy kobiet w piłce ręcznej, a o Sułkowicach usłyszała cała Polska.
37. Klub sportowy Gościbia.
38. Ale sport to nie wszystko. Nasi uczniowie pasjonują się również teatrem. Co roku biorą udział w różnego rodzaju inscenizacjach i występach z okazji Festiwalu Nauki lub Święta Szkoły.
39. Wśród uczniów liceum byli także aktorzy - amatorzy grający na deskach różnych teatrów. Radosław Skalka przez cały okres nauki w liceum systematycznie występował między innymi w spektaklach amatorskiego teatru im. Księdza kardynała Karola Wojtyły w Myślenicach.
40. I tak z biegiem lat, z biegiem dni szkoła zmieniała się. Przeszła wielką transformację od kowadła do komputera o czym możemy przeczytać w książce pod tymże tytułem wydanej z okazji 115 lecia szkoły.